

فهرست

۷	مقدمه مترجم
۹	مراتب سپاس
۱۱	پیش گفتار
I تیشرا جاتی ایکا تالا	
۳۸	۱- درس‌های مجموعه نخست
۴۷	۲- درس‌های مجموعه دوم
۵۳	۳- مجموعه مورای ۱
۶۰	۴- مجموعه مورای ۲
II تمرینات مورا	
۷۰	۵- چهار تمرین مورا
III درس‌های آدی تالا	
۸۴	۶- مورای آدی تالا، مجموعه ۱
۹۶	۷- قطعه‌ای پالانی شری، م. سوبرامانیا پیلای
۱۰۱	۸- یک کُروی به همراه مقدماتش
۱۰۸	۹- تیشرا نادای، ساروالاگو و کُروی
۱۱۴	۱۰- میشرا کُرایپو
۱۲۲	۱۱- بخش پایانی

جمع‌بندی

۱۲- گردآوری تمام مطالب

نُت‌نویسی

۱۲۸

۱۳۵

Shiraz-Beethoven.ir

tripuṭa tāla (tri-poo-tah TAH-la) (ریبوتا تالا)

کی از تالاهای سولادی ساپتا تالا. ساختار آن متشکل است از یک لاگو و دو دوروتام (ضربه کف یک دست و پشت دست بر کف دست بیگر).

Shiraz-Beethoven.ir

trikāla (tree-KAH-la) (ریکالا)

«سه حالت سرعت»؛ یک روند ریتمیک پایه در موسیقی کارناتاك.

tiśra jāti (tish-ra JAH-tee) (یشرا جاتی)

قاتوادهای از ریتم‌های سه‌ضربی. همچنین اگر در ارتباط با لاگو نیز مطرح شود سه‌ضربی است.

tīrmanam (TIER-ma-nam) (تیرمانام)

ک ساختار طراحی شده ثابت در باراتا ناتیام که با سُلکاتو همراهی می‌شود.

caturaśra jāti (cha-TOOSH-ra JAH-tee) (چاتوشرا جاتی)

قاتوادهای از ریتم‌های چهار‌ضربی. همچنین اگر در ارتباط با لاگو نیز مطرح شود چهار‌ضربی است.

rūpaka tāla (ROO-pa-ka TAH-la) (وپاکا تالا)

ک تالای سه‌ضربی متشکل از ضربه‌های کف دست، مجدد کف دست و پشت دست بر کف دست دیگر.

sarvalaghu (sar-va-la-goo) (ساروالاگو)

طور کلی، الگوهایی از ریتم هستند که جریان متريک موسيقی را آشكار کرده، آن را پيش مي‌برند.

svara kalpana (sva-ra kal-pa-na) (سوارا کالپانا)

ک فرم بداهه‌سرابی ملوديك که با استفاده از سیلاپهای مخصوص سلغز اجرا می‌شود.

suladi sapta tāla (soo-la-dee sup-ta TAH-la) (سولادی ساپتا تالا)

گروهي متشکل از هفت ساختار اصلی تالا، که هر کدام می‌تواند پنج اندازه زمانی مختلف داشته باشد.

(din ta) [tām₂](din ta) [tām₂](din ta)

از آن جا که سه گزاره داریم و طول هر گزاره، یک پالس افزایش یافته و معادل دو پالس شده، بنابراین طول این مورا نسبت به مورای اول سه پالس بلندتر شده است. و چون مورا نقشی پایاندهنده دارد و ضرب آخر آن منطبق بر ضرب آخر تالاست، پس باید به اندازه سه پالس زودتر شروع شود. بنابراین باید موارد قبل از آن را به اندازه سه پالس کوتاهتر کنیم.

برای یافتن بهترین روشِ انجام این کار باید دو موضوع را به خاطر بسپاریم؛ نخست این که این یک بسط موتیویک است و برای به دست آوردن مجموعه‌ای از مورا، این روند تکرار خواهد شد. می‌خواهیم سه پالس به هر مورا بیافزاییم؛ پس هر بار باید راهی بیابیم برای حذف سه پالس از مواردی که پیش از مورا می‌آیند. دوم این که بسیار سودمند خواهد بود اگر بتوانیم فرآیندی مشابه برای مشخص کردن نقطه شروع یک مورا بیابیم و بر هر یک از موراهای این مجموعه عمل کنیم.

توجه کنید که فیگور سه پالسی b در مرحله V، چهاربار ارائه می‌شود. اگر تنها یکی از این فیگورها را حذف کنیم، پنج پالسی و مورا به اندازه همان سه پالسی که احتیاج داشتیم به عقب کشیده می‌شوند.

مرحله V

{b} *3 + tām₅ + mōrā 2, (din ta) [tām₂] (din ta) [tām₂] (din ta) (03-032)

چون که کل موراهای به شکل یک مجموعه اجرا می‌شوند، دیگر نیازی به تکرار کل ساختار برای مورای ۲ نیست. ساختار را از مرحله سوم تکرار کنید:

I مرحله

{7*ab + 1*ba} *2

II مرحله

{3*ab + 1*ba} *2

III مرحله

{ab + ba} *4

IV مرحله

{ba} *4

V مرحله

{b} *4 + tām₅ + (ta) [tām₂] (ta) [tām₂] (ta)

آدی تالا و ساختار دروس

آدی تالا رایج‌ترین تالا در جنوب هند است. حداقل هشتاد درصد از آهنگ‌های کارناتاک در این متر هشت‌ضربی ساخته می‌شوند. کلمه آدی^۱ به معنی «تخصیص» و «ازلی» است که نشان‌دهنده قدیمی‌تر بودن آن نسبت به سیستم سی‌وپنج تالایی است — که محتملأً به قرن هفدهم باز می‌گردد.

بر طبق سیستم سی‌وپنج تالایی، ساختار آدی تالا به صورت چاتوشرا جاتی تریپوتا تالا^۲ است که نشان می‌دهد حرکات دست آن تشکیل شده از یک لاغو^۳ چهارتایی و دو دروتام^۴ دوتایی، به این شکل: کف دست، انگشت کوچک، انگشت حلقه، انگشت میانی، کف دست، پشت دست، کف دست، پشت دست. در سنت نوازنگی کوبه‌ای جنوب هند، تمرین‌های بالاتر از سطح مقدماتی همواره با این تالا آغاز می‌شوند. ممکن است یک هنرجو پیش از رفتن به سایر تالاهای، چندین سال در این تالا باشد.

گذشته از نوع تالا، به‌طور کلی تمرینات از فرم تانی آوارتانام^۵ (یا همان تک‌نوازی کوبه‌ای کارناتاک) پیروی می‌کنند. ساختار تانی در فرم پایه آن، به صورت مجموعه‌ای از ساختارها (موراها، کُروی‌ها و غیره) درک می‌شود که در مقدمه اشان فیگورهای ساروالاگو می‌آید و همانند مراحل تک‌نوازی، در مراحل اولیه، تراکم کمی دارد و هرچه به پیش روند متراکم‌تر و پیچیده‌تر می‌شوند. در طول تانی، موراها و کُروی‌ها و حتی تمام ساختار شامل فیگورهای ساروالاگو می‌توانند از تقسیمات پالسی متفاوت با تقسیمات اصلی استفاده کنند. نمونه‌هایی که پس از این خواهد دید، شامل خش‌هایی می‌شوند که از حالت اصلی چهار پالس در هر ضرب، به حالت‌های سه، شش، و پنج پالس در هر ضرب تغییر وضعیت می‌دهند.

أغلب تمریناتی که در پی خواهند آمد، می‌توانند به صورت انفرادی اجرا شوند. از آن‌جا که مطالب این کتاب برای موزش در یک کلاس و یا گروه‌های دیگر طراحی شده، بخشی به نام کُرایپو^۶ — که مختص اجرای گروهی است — نیز نظر گرفته شده است. بر طبق فرم پایه تانی، یک بخش طراحی‌شده تمام‌کننده، قطعه را به پایان می‌رساند.

فرم پایه تانی آوارتانام مدلی مناسب و عالی برای تدریس فرم‌ها و نظام‌های حاکم بر موسیقی کارناتاک است. بقیه تمرینات این کتاب باید به مثابه اجزای یک تانی بسط‌یافته در نظر گرفته شود که هر مرحله آن بر اساس دانش و مهارت گسب‌شده در مرحله قبل ساخته شده است. به عبارت دقیق‌تر با استفاده از این مطالب می‌توان تانی آوارتانام‌های متعددی ساخت که هریک متناسب با شرایط و مقتضیات اجرا تنظیم شده باشد. بخشی که در ادامه تمرینات خواهد آمد،

1. ādi

2. Caturaśra jāti triputa tāla

3. Laghu

4. Drutam

5. Tani āvartanam

6. Koraippu

دهم. از تلونیوس مونک^۱، پیانیست، آهنگساز و بداهه‌نواز برجسته نقل می‌کنند (شاید هم ساختگی باشد) که درباره سبک جز گفته است: «دو دسته اشتباه وجود دارد: اشتباهات رایج، و اشتباههایی که زیاد خوب صدا نمی‌دهند.» این استدلال در مورد موسیقی کارناتاک نیز صادق است.

تانی برای چهار اجراکننده

این قطعه بیست و چهار دقیقه‌ای، طولانی‌ترین این سه قطعه، و بسیار شبیه به قطعات اجرایی است که هرساله باید در پایان ترم تحصیلی بهار اجرا شوند. از آنجا که در زمان نگارش کتاب^۲ در مرخصی به سر می‌بردم، به دانشجویان کلاس سُلکاتو دسترسی نداشتم. لذا می‌بایست دانشجویانی می‌یافتم که بتوانند در تابستان به دانشگاه وسلیان بیایند. رویی راس دوره سُلکاتوی مرا گذرانده بود و دانشجویانم، آرون پیج و دنیس چن، در سال‌های ۲۰۰۴ و ۲۰۰۶ در دانشگاه وسلیان، ساز مریدانگام را نزد من فراگرفته بودند. چف براون، نوازنده بالستعداد کوبهای اهل هارتغورد، ساز کانجیرا و سُلکاتو را از سه سال پیش به صورت خصوصی نزد من می‌آموخت. طرح کلی زیر را همراه نُتنویسی اش برای شان فرستادم و آن‌ها نیز در روز ضبط دور هم جمع شدند. پس از یک تمرین مختصر، کل قطعه را دو بار اجرا کردند و تعداد وقفه‌هایشان بسیار کم بود. هنگامی که به یک اجرای یکپارچه بدون اشکال از این قطعه بلند دست نیافتیم، تنها با یک بار ویرایش در ابتدای کُرایپو، قسمت‌های هر دو اجرا را با هم ترکیب کردیم. به رغم این که این افراد هیچ‌گاه با هم اجرا نکرده بودند و بعضی‌هایشان حتی یکدیگر را تا آن موقع ندیده بودند، اجرای خوبی به نمایش گذاشتند، که به خاطرش عميقاً از آن‌ها سپاسگزارم.

تانی برای چهار اجراکننده

I. موراهای آدی تala

a. آدی مورای ۱: همه

b. آدی مورای ۲: RR (رویی راس)، AP (آرون پیج)

c. آدی مورای ۳: GB (چف براون)، DC (دنیس چن)

d. مورای ترکیبی ۴: RR, AP

e. مورای ترکیبی ۵: DC, GB

f. آرودی: همه

II. آهنگسازی پالانی سوبرامانیا پیلای

a. چاتوشرا ی کند: همه

b. تیشرا نادای: RR, AP

c. چاتوشرا ی تند: GB, DC

d. آرودی: همه

